

НАРЪЧНИК НА ПОСРЕДНИКА

Има надежда за
мен!

НАРЪЧНИК НА ПОСРЕДНИКА „ИМА НАДЕЖДА ЗА МЕН“

Този комплект за обучение се състои от

Наръчник на посредника

и

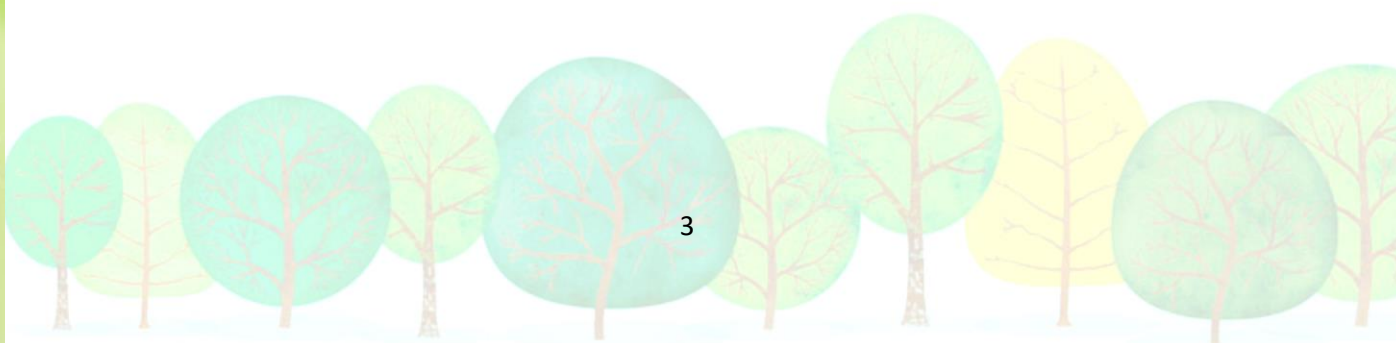
Има надежда за мен

*Интерактивен наръчник за възстановяване от
травма за деца*

Тези обучителни материали ще помогнат на родители, учители, детски консултанти и други работещи с деца да подкрепят и помагат на деца, преминали през травмиращи ситуации и преживели загуба.

Това ръководство предлага възможност на децата да говорят за чувствата, свързани с травмата, докато работят по различни задачи. За децата е много важно как се чувстват по отношение на травмиращото събитие. Често изпитват тревожни емоции, които може да са нови за тях. Друга особеност на травмата са преживени загуби. Децата се нуждаят от помощ, за да разпознаят загубата и да разберат какво означава това за тях, както сега, така и по-късно. За да се справят с травмата си, децата трябва да скърбят за загубите по начин, който е подходящ за тях. Важно е да покажете на децата, че наистина искате да разберете какво чувстват или от какво се нуждаят. Понякога децата са разстроени, но не могат да обяснят какво ще им помогне. Ако им дадете време и ги насърчите да споделят чувствата си с вас, това може да им помогне да ги осмислят.

Децата се нуждаят от дългосрочна подкрепа. Колкото повече загуби претърпява детето или юношата, толкова по-трудно е да се възстанови. Това е особено вярно, ако те са загубили родител, който е бил основният им източник на подкрепа. Опитайте се да развиете разностранна подкрепа за децата, които са претърпели значителни загуби.

НАРЪЧНИК НА ПОСРЕДНИКА

Задачата на посредника е да ориентира децата при изпълнението на задачите в наръчника. Децата се нуждаят от помощ при разпознаването и преживяването на загубите си. Те се нуждаят и от помощ, за да осъзнаят какво означават тези загуби за тях както сега, така и в дългосрочен план. Бележките в този наръчник ще ви помогнат да изпълните тази задача.

Ръководството на посредника също така допълва представата на децата за травма, страх, тъга и други подобни. След преживяна травма децата показват промени в поведението си. Обикновено тези реакции се появяват непосредствено след травмата. Понякога обаче изглежда, че детето се справя добре по време на преживяването на травмата, но седмици или месеци по-късно се проявява забавена реакция.

Бъдете съпричастни и любезни в разговорите си с децата, за да им помогнете да се чувстват в безопасност. Особено уязвими са децата, които са били изселени от домовете си заради гражданската война, разделени са от членове на семейството си или са загубили близки. Помогнете на децата да споделят, като поддържате чувството им за безопасност, питайки ги за специфичните им нужди от удобство и лична грижа.

БЕЛЕЖКА: Посредникът трябва да е сигурен, че ще овладее собствените си чувства по отношение на бедствието, причинено от гражданската война и националното изселване. Отделете време, за да разберете собствените си чувства и да се подготвите емоционално, преди да се опитате да успокоите или да работите с децата.

ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ ИЛИ ИНДИВИДУАЛНА РАБОТА

Някои предпочитат децата да изпълняват тези задачи в група с техни връстници, а други предпочитат да работят индивидуално с едно дете. При природно бедствие, като например земетресение, когато повечето деца имат сходни преживявания и чувства, макар и с различна степен на травма, обикновено е най-полезно за децата да обсъдят случилото се в група от връстници, които ги подкрепят. При гражданска война обаче, когато се налага да бягат от враговете и да бъдат национално изселени, преживяванията и чувствата може да са много различни, тъй като е възможно да са преживели различни травми. Все пак, имат много сходни преживявания. Уверете се, че се съобразявате с чувствата на всички и не омаловажавайте никое от децата.

Също така трябва да прецените дали в групата ще има само момчета, само момичета или и двете. Разпределението на групата зависи от местната култура и свързаните с нея проблеми, свързани с травмата.

ЗАДАЧИ

Задачите (в наръчника за децата) имат за цел да дадат на децата възможност да разберат и изразят чувствата си относно събитията, които са преживели по време на и след бягството от войната. Те ще направят това чрез подпомагащи разговори, творческа работа, задачи за писане и игри. След като децата са установили загубите си и са изразили чувствата си от тях, посредникът може да им помогне да се справят с проблемите си.

Бележките срещу страницата със задачите на всяко дете ще ви помогнат да разберете ключовите въпроси, които трябва да обсъдите на съответната страница. Проучете тези страници преди да се срещнете с децата. Възможно е да имате и допълнителни идеи за обсъждане.

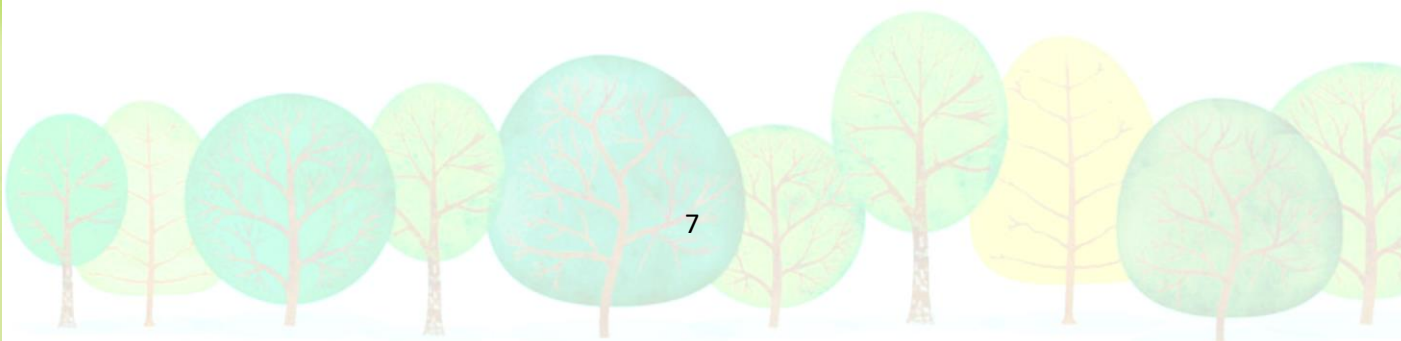
Помогнете на децата и семействата да се чувстват свързани с връстници и възрастни, които могат да им окажат подкрепа и да предотвратят изолацията. Запознайте се с местните ресурси, които се предоставят на децата и семействата, за да получат допълнителна помощ, ако такава е необходима.

ТОВА СЪМ АЗ!

ЦЕЛ: Децата да научат, че независимо от това какво се е случило с тях или с тяхната страна заради гражданската война и изселването им, те са специални за Бога, техния небесен Баща.

Обсъдете с децата колко специални са те. Разговаряйте за това какво означава, че са създадени по Божия образ (Негово подобие): те могат да мислят, да изразяват чувствата си, да бъдат креативни, да обичат и много други неща. След като попълнят картинката си на страница 8, изведете на преден план факта, че тяхната уникалност може да бъде показана, като се разгледат пръстовите отпечатьци на другите. Пръстовите отпечатьци на всеки са различни!

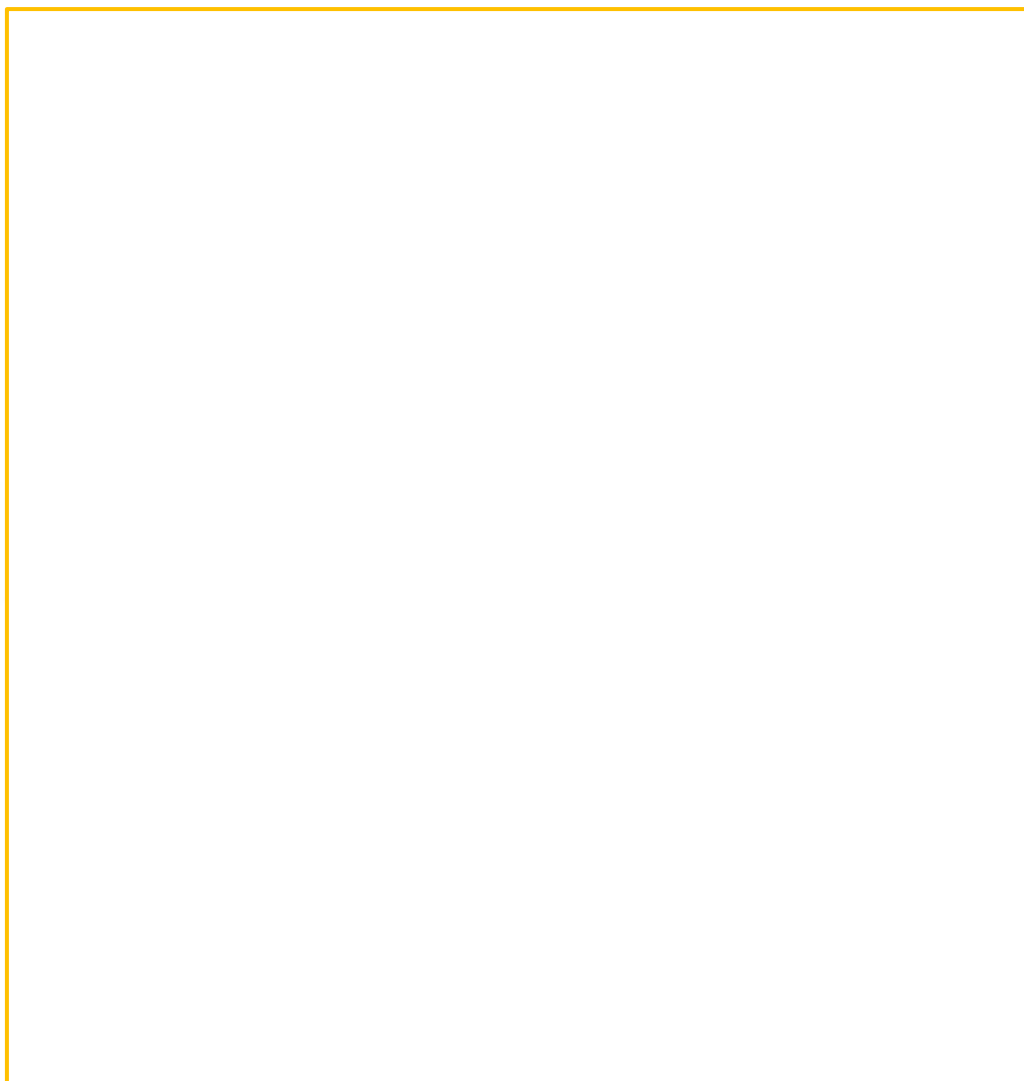
Ти си уникален – друг като теб няма!

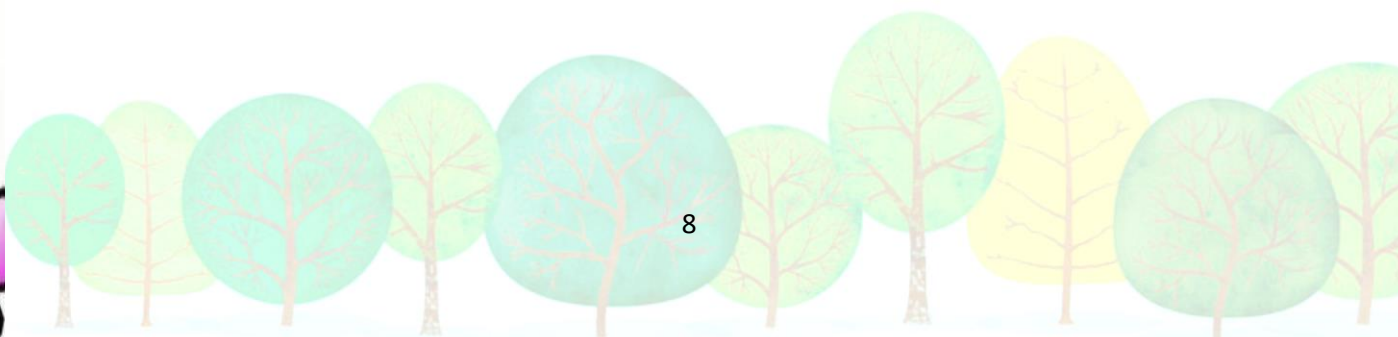

ИМА НАДЕЖДА ЗА МЕН!

Това съм аз!

Не се страхувай, ... Аз ще те спася. Извикал съм те по
име... Ти си Мой. (Исая 43:10)

ВСИЧКО ЗА МЕН

ЦЕЛ: Да се даде възможност на децата да изследват своята идентичност - кои са те - и да признаят, че тяхната идентичност не се е променила заради преживяванията им по време на конфликта и бягството им.

Една от най-основните потребности на всички нас е чувството за идентичност. Това, което сме, е много важно за всички нас, включително и за децата. Поговорете с децата за това кои са те: момиче, момче, брат, приятел, този който обича Исус, и т.н. След като децата попълнят страницата "Всичко за мен", ги помолете да поговорят за това какво не се е променило в тях след преместването им. Например името им, рожденият им ден, цветът на косата им, любимите и нелюбимите неща. Помолете ги да дадат няколко примера. Напомнете на децата, че те са същите хора и че Божията любов към тях е същата. Те може да са изпитали нови чувства, но това, което са като личности, не се е променило.

ФАКТИ ЗА МЕН

Аз съм на (години): _____

Рожденият ми ден е на: _____

Любимият ми цвят е: _____

Любимата ми храна е: _____

Любимата ми книга е: _____

Най-добрият ми приятел е: _____

Любимият ми спорт е: _____

Любимото ми животно е: _____

Любимата ми песен е: _____

Аз живея в: _____

КАКВО СЕ СЛУЧИ СЪС СТРАНАТА МИ?

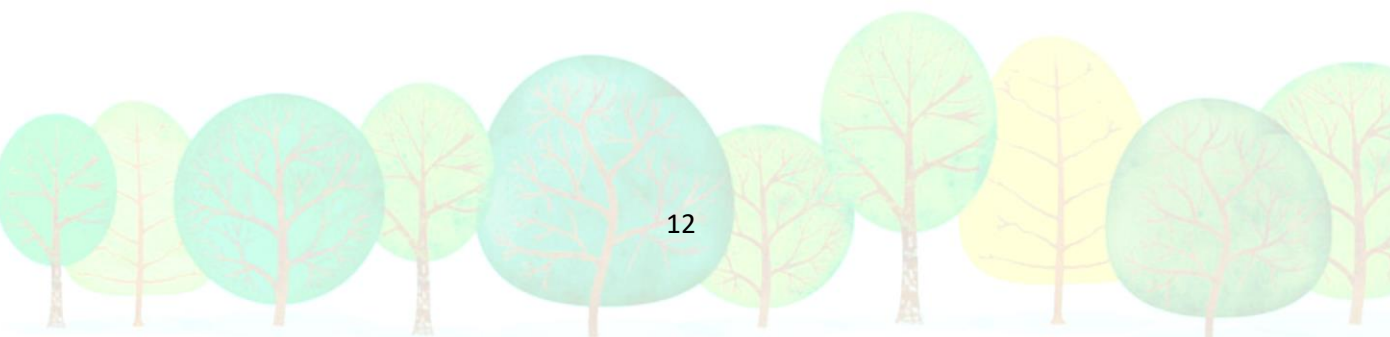
ЦЕЛ: Децата да започнат да разбират чувствата си свързани с преместването чрез разказване на преживяванията си.

БЕЛЕЖКА: Като посредник не трябва да се страхувате да говорите открито и искрено за травматичните събития, свързани с конфликта и изселването. Децата ще забележат невярната информация и ще се чудят защо не им се доверявате, за да им споделите истината. Ако не говорите открито за случилото се, това не помага на децата да преминат през оздравителния процес и им пречи да развият ефективни стратегии за справяне с бъдещи травми и загуби в живота. Детето обаче трябва да има водеща роля в определяне темата на разговор.

Това ще ви помогне да разберете степента на тяхното разбиране и чувства. Имайте предвид, че на децата трябва да се даде достатъчно информация, за да ги успокоите, но не и толкова подробности, че травмата да се засили.

Прочетете или помолете децата да прочетат "Какво се случи с моята страна?". Накарайте децата да разкажат за това, което са видели, чули или преживели по време на и след конфликта и войната, и за тяхното бягство. Говоренето за преживяванията им е първата стъпка към възстановяването на детето.

КАКВО СЕ СЛУЧИ СЪС СТРАНАТА МИ?

БОГ ЩЕ ПОМОГНЕ НА СТРАНАТА МИ!

ЦЕЛ: Да дадем на децата чувство за сигурност, знаейки, че Бог ще се погрижи не само за личните им нужди, но и за нуждите на страната им.

За здравословното детско развитие децата се нуждаят от безопасна среда, в която да опознават своя свят. Въпреки разрушенията и объркването, които се виждат навсякъде около тях, те трябва да намерят утеха, знаейки, че Бог обича страната им и ще ѝ помогне да преодолее проблемите, причинени от гражданската война.

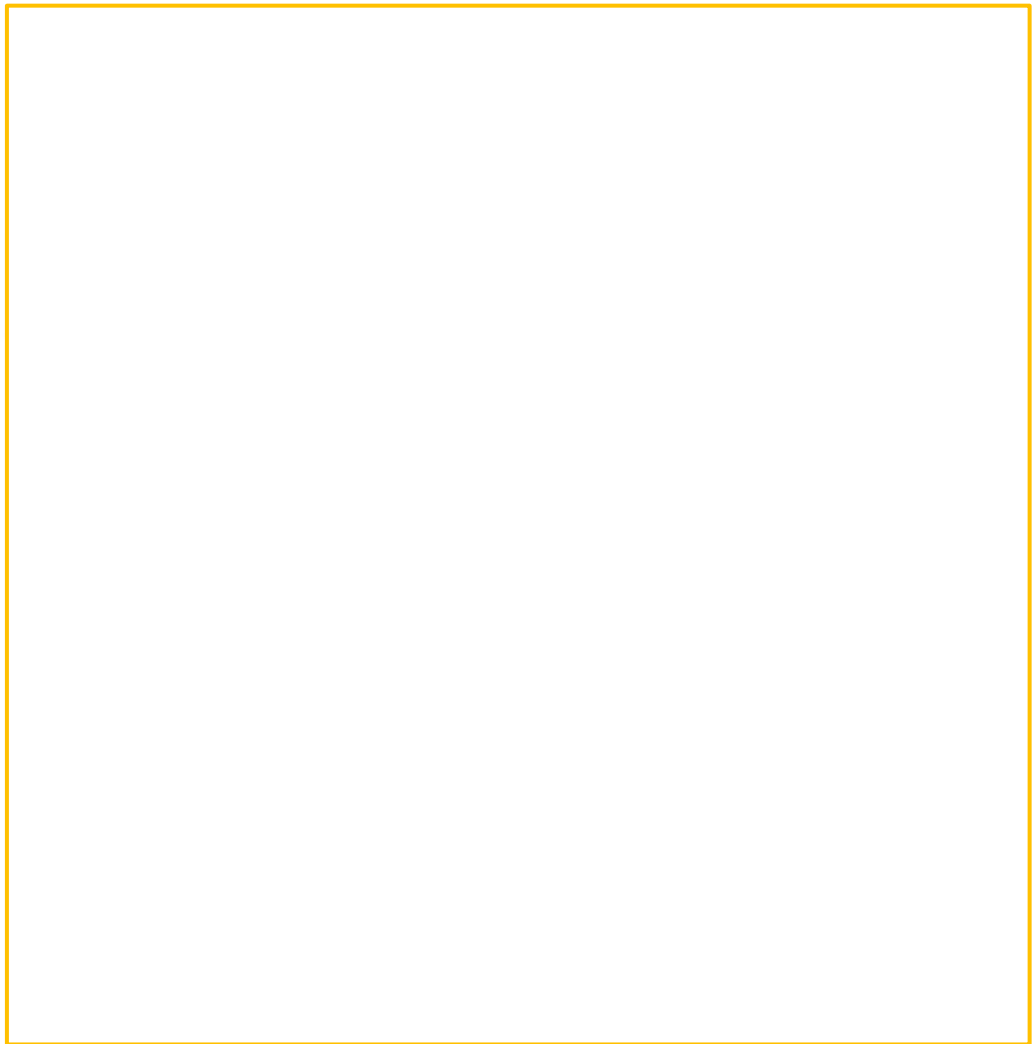
Помолете децата да прочетат начините, по които виждаме, че Бог обича и помага на тяхната страна. Попитайте децата дали в тяхната общност знаят за Божията помощ и ги помолете да разкажат как са научили за Него. (Може би, в новата им общност е започнало да функционира училище или има църква, в която да ходят). Кой неща все още трябва да бъдат поправени във вашата общност?

Когато свършите с рисунките, помолете се заедно, като благодарите на Бога, че както им е помогнал да избягат от техния регион по време на конфликта, така Той може да им помогне да направят страната си отново добра.

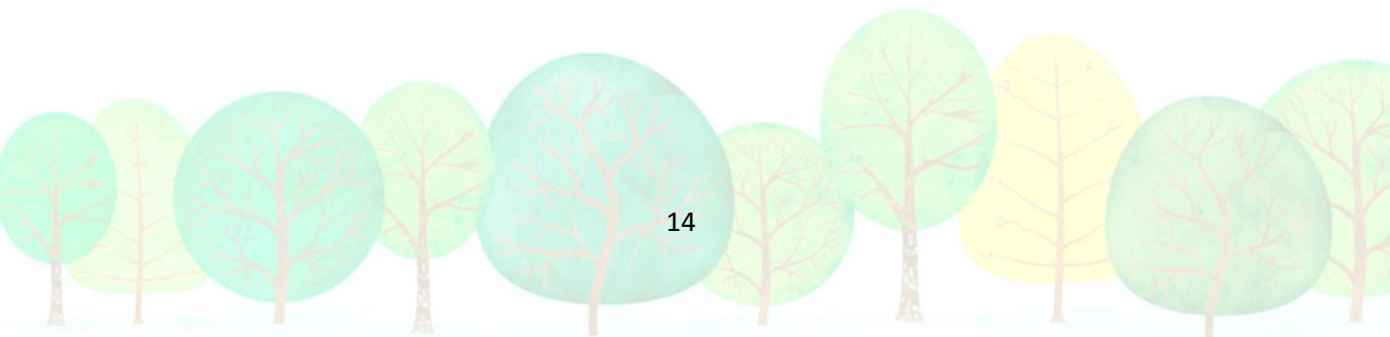

БОГ ЩЕ ПОМОГНЕ НА СТРАНАТА МИ!

- Бог обича страната ми — Той я е създал.
- Бог обича хората от моята страна – Той ни е направил силен народ.
- Бог ще помогне на страната ми и мен да преодолеем проблемите, войната, конфликта и разселването.

(Нарисувай картина на мястото, на което ти се намираше преди да дойдат вражеските войници.)

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ КОНФЛИКТЪТ

ЦЕЛ: Децата да започнат да изследват чувствата си преди и след началото на конфликта.

Като използват различните лица, накарайте децата да споделят своите мисли и чувства за войната и конфликта. След това помолете няколко деца доброволно да покажат (физически) как са изглеждали лицата им по време на конфликта и как искат да изглеждат лицата им сега. Помолете другите деца да познаят каква емоция изразява всяко лице.

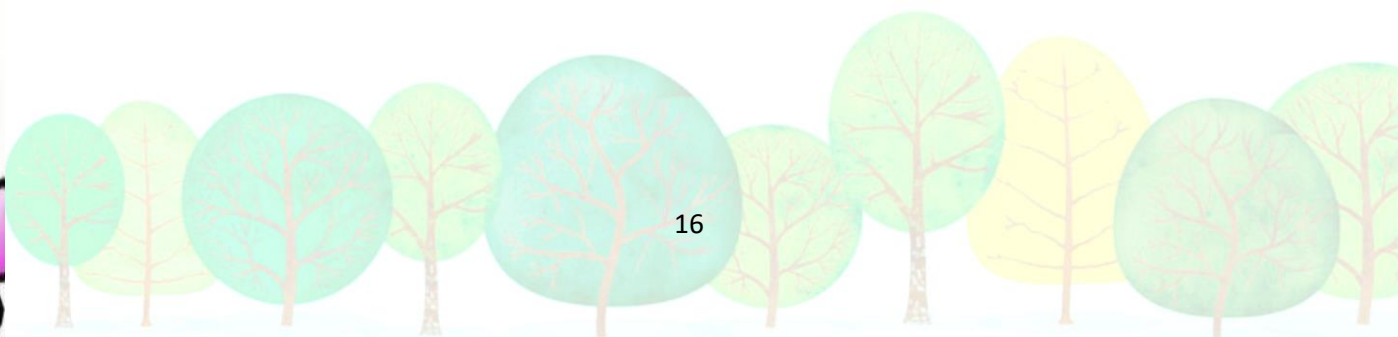
Уверете децата, че е нормално да се страхуваме, да се ядосваме или да сме тъжни, когато ни се случи нещо страшно. Но също така подчертайте, че Бог винаги е с тях и Той може да им помогне, когато се чувстват тъжни или уплашени.

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ КОНФЛИКТЪТ

Оцвети лицето, което отговаря на емоциите ти.

 <p>щастие</p>	 <p>тъга</p>
 <p>гняв</p>	 <p>страх</p>

СЛЕД ЗАПОЧВАНЕ НА КОНФЛИКТА

Оцвети лицето, което отговаря на емоциите ти.

щастие

тъга

гняв

страх

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ КОНФЛИКТЪТ

(лица, които изразяват чувствата)

ЦЕЛ: Децата да научат, че Бог разбира нашите чувства и може да ни помогне да имаме добри чувства.

БЕЛЕЖКА: Бъдете чувствителни към културните различия между децата, които са преживели травматични събития или загуби. За някои деца изразяването на емоции може да не е приемливо или приятно.

Дайте на децата време да нарисуват картинките си. Помолете тези, които искат да покажат картинките си, да го направят. Насърчете децата да разкажат за чувствата си преди и след конфликта и бягството. Изслушвайте разказите им, без да ги съдите. Оставете децата да поплачат, да се натъжат или ядосат. Не насилвайте изразяването на травматичното събитие, но нека децата знаят, че е нормално всеки да се чувства разстроен, ядосан или уплашен, когато се случи нещо лошо.

Когато всички споделят преживяванията си, подчертайте, че хората изпитват различни чувства, когато се случват лоши неща. Понякога те са щастливи, тъжни, ядосани, уплашени или тревожни. Каквото и да сте чувствали по време на войната, конфликтите и бягството са били нормални. Но сега Бог иска да ни помогне да променим нашите тъжни или гневни чувства в добри чувства.

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ КОНФЛИКТЪТ

(Нарисувай как се почувства.)

СЛЕД ЗАПОЧВАНЕ НА КОНФЛИКТА

(Нарисувай как се почувства.)

Каквото и да си изпитал е нормално!

КАКВО ЗАГУБИХ

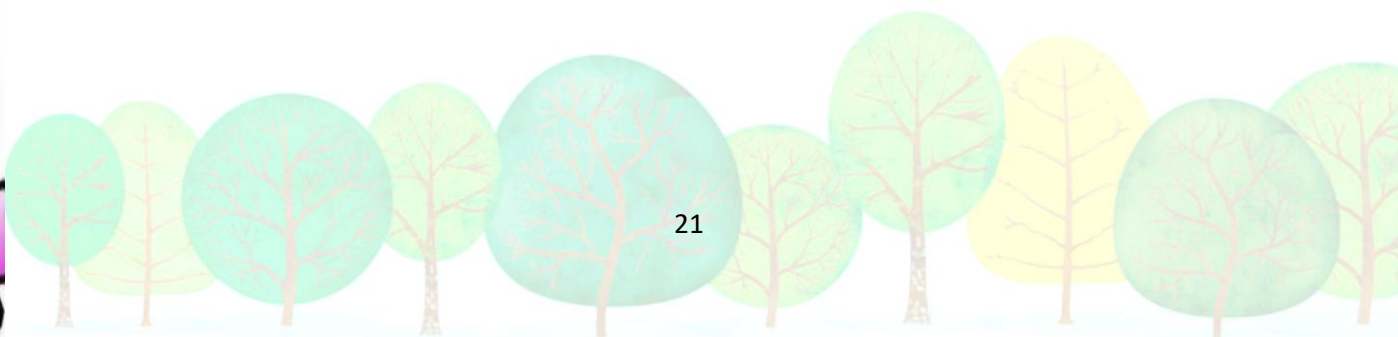
ЦЕЛ: Да помогнем на децата да определят и преодолеят загубите, които са претърпели по време на войната и бягството. Помолете децата да напишат или нарисуват загубите си върху балоните. Ако е необходимо, те могат да напишат повече от една загуба на всеки балон.

Помолете децата да разкажат за загубите, изобразени на техните балони. Попитайте ги как се чувстват, когато им се напомня за нещата, които са загубили. Напомнете им, че Исус се интересува от това как се чувстват. Поговорете за любовта на Исус и за начините, по които Той възстановява загубите им (Ще имат ли нов дом? Нов настойник? Дали някой им е дал храна, чиста питейна вода или дрехи)? Въпреки че са ни се случили лоши неща, Бог продължава да ни показва, че ни обича.

Ако е възможно, можете да използвате и истински балони за това упражнение. Децата могат да нарисуват на листчета загубите, които са преживели. Тези листчета могат да бъдат поставени в балоните, преди те да бъдат надуты. След като бъдат надуты, те могат да пуснат балоните във въздуха. Независимо от това дали използвате истински балони или тези от картинките, помогнете им да разберат, че могат да се доверят на Исус да се грижи за тях. Молете се заедно с децата, като помолите Бог да ги утеши в загубите им и да продължи да се грижи за тях. Попитайте дали някое от децата иска да благодари на Исус за това, че ги обича и се грижи за тях.

КАКВО ЗАГУБИХ

Нарисувай в балоните какво изгуби заради войната и бягството.
(Загуби ли домашен любимец? Любима играчка? Учебници?)

ПРИЯТЕЛ ИЛИ НЯКОЙ ОТ СЕМЕЙСТВОТО, КОЙТО Е ПОЧИНАЛ

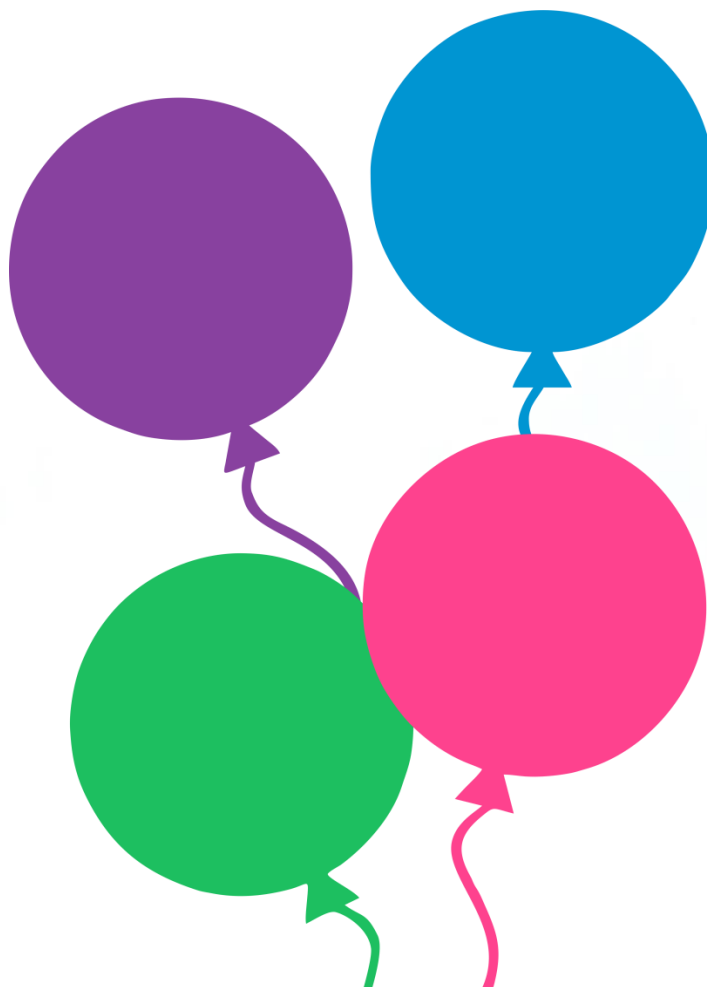
ЦЕЛ: Да помогнем на децата да говорят за смъртта и да я разберат като значима загуба в живота им.

Разговорите с децата за смъртта трябва да са подходящи за тяхното ниво на развитие, да зачитат културните им норми и да са съобразени с възможностите на детето да разбере ситуацията. Децата ще са наясно с реакциите на значимите възрастни, тъй като те тълкуват и реагират на информацията за смъртта и трагедията. За по-малките деца реакциите на възрастните ще играят особено важна роля за формиране на възприятията им за ситуацията.

Нека децата да посочат на вас, посредника, нуждата си от информация или от разяснения за дадената информация. Загубата и смъртта са част от жизнения цикъл, който децата трябва да разберат. Помолете ги да напишат на балоните своите приятели или членове на семейството, които са загинали по време на войната. Помолете децата да разкажат защо тези хора са били толкова специални в живота им. Какви забавни неща са правили с техния приятел или член на семейството? Освен това, насърчавайте децата да задават въпроси за загубата и смъртта. Не се притеснявайте, че може да не знаете всички отговори. Отнасяйте се към всеки въпрос с уважение и желание да помогнете на детето да намери своите собствени отговори. Помнете, че не можете да предположите, че всяко дете в определена възрастова група разбира смъртта по един и същи начин или с едни и същи чувства. Всички деца са различни и техният поглед към света е уникален и оформен от различни преживявания.

ПРИЯТЕЛ ИЛИ НЯКОЙ ОТ СЕМЕЙСТВОТО, КОЙТО Е ПОЧИНАЛ

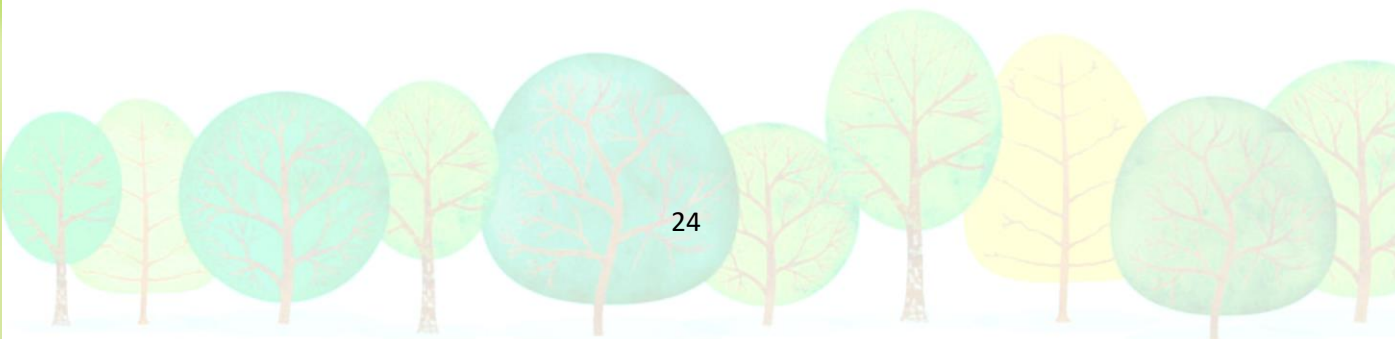
В балоните напиши имената на приятели и/или хора от семейството, които са починали. Може да кажеш по нещо за тях или да ги нарисуваш.

БОГ СЕ ГРИЖИ ЗА МЕН

ЦЕЛ: Да покажем на децата, че макар да са преживели много тъга заради загубите си, Божията любов и грижа могат отново да ги направят щастливи.

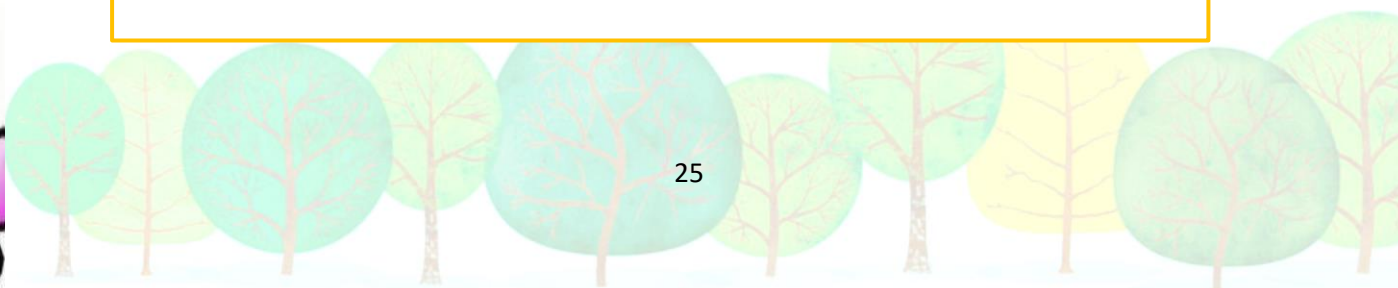
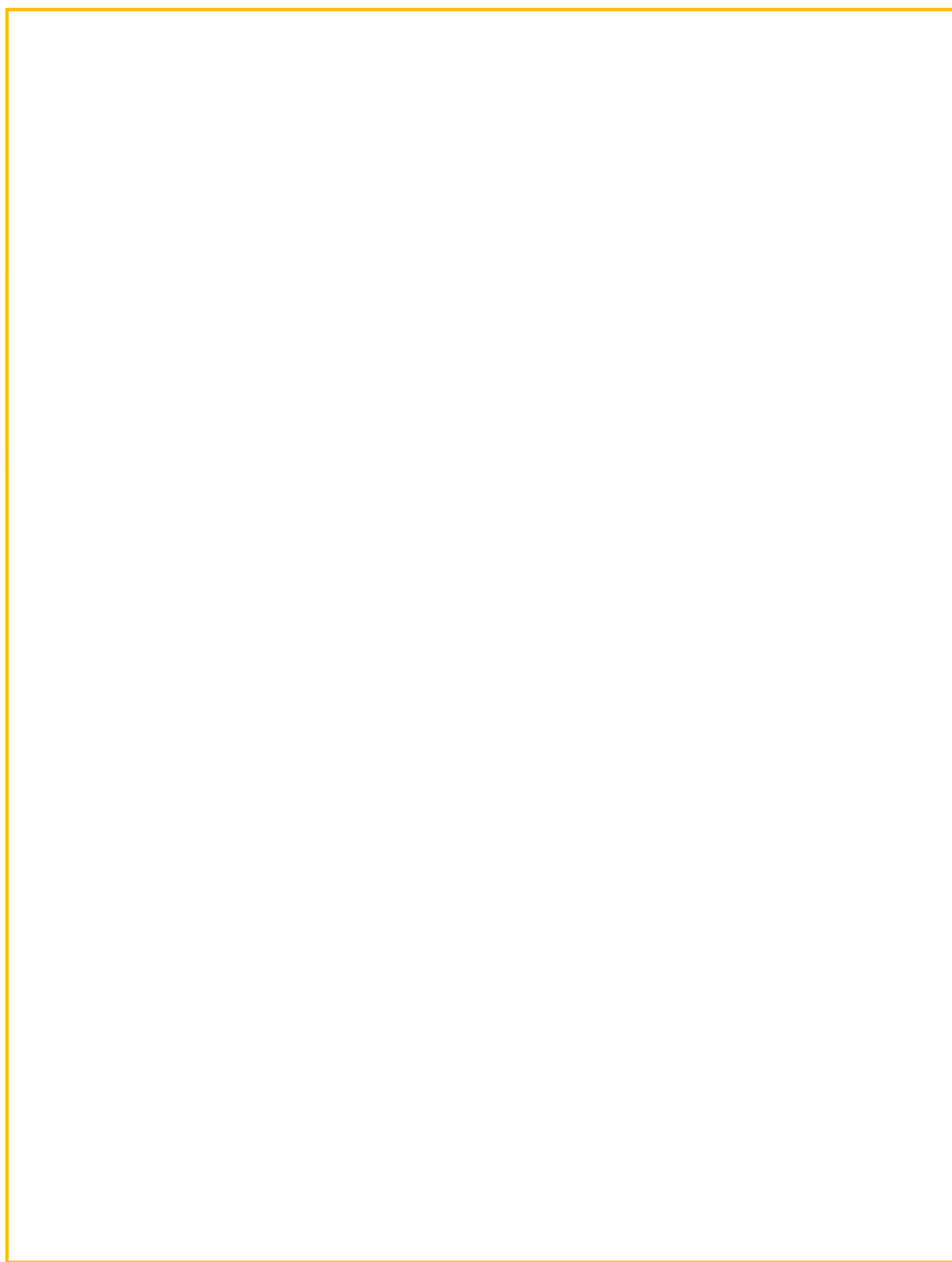
Предложете на децата да разкажат за всички щастливи моменти, които са преживели през изминалата седмица, като наблегнат на начините, по които Бог се е погрижил за тях. Помолете ги да разкажат за хората в живота им, които Бог е използвал, за да се грижи за тях. "Направил ли е някой приятел нещо, за да покаже, че се грижи за мен? Някой приготвил ли е храна за мен? Прочел ми е книга? Излязъл ли е на разходка с мен?" Напомнете на децата, че Бог има много начини, по които се грижи за тях. Помолете ги да нарисуват специален начин, по който Бог се е грижил за тях. Нека се редуват да показват картинките си един на друг, като разказват историята, която е нарисувана.

БОГ СЕ ГРИЖИ ЗА МЕН

Въпреки че загубите ни натъжават, утехата, че Бог се грижи за нас, ни прави щастливи! (Нарисувай как Бог се грижи за теб.)

БОЖЕ, БЛАГОДАРЯ ТИ

ЦЕЛ: Благодарейки на Бог за Неговата грижа, децата си припомнят многото начини, по които Бог се грижи за тях.

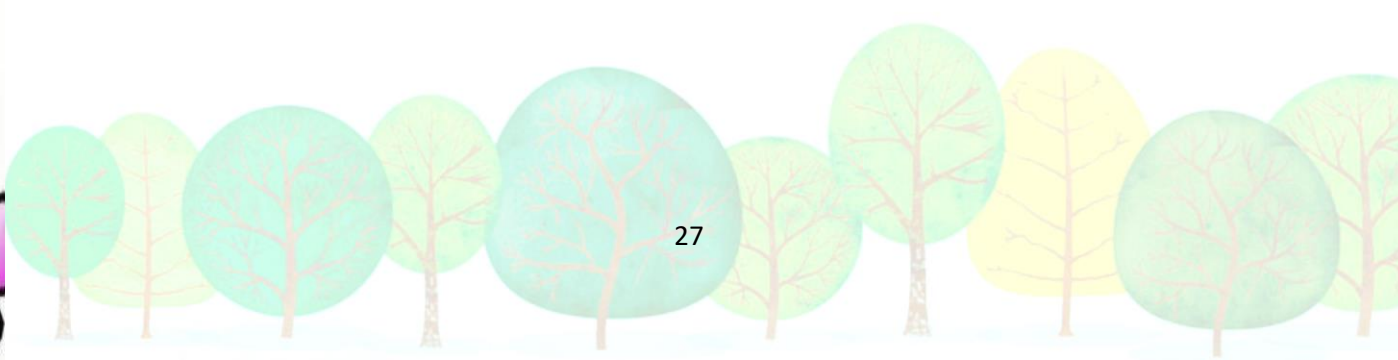
След като децата напишат своите молитви, помолете ги да ги прочетат на глас пред групата. Може също да помолите децата да си разменят молитви и да прочетат нечии други. След всяка прочетена молитва попитайте: "Кой друг е преживял Божията помощ по този начин?". След това им помогнете да изберат хвалебствена (благодарствена) песен, която да изпеят на Исус за чудесните начини, по които им е помогнал. Напомнете им, че в моменти, когато се чувстват тъжни, могат да си припомнят различните изрази на Божия грижа към тях.

Децата са щастливи, когато разбират, че Исус ги обича и се грижи за тях.

НАПИШИ МОЛИТВА НА БЛАГОДАРНОСТ ЗА БОЖИЯТА ГРИЖА

Скъпи Боже,

МОГА ДА ИЗБЕРА ПОЛЕЗНИ ДЕЙНОСТИ

ЦЕЛ: Да помогнете на децата да измислят практични неща, които могат да правят като грижа за себе си.

Децата могат да се чувстват безпомощни в травматични ситуации. Следващите две задачи ще им помогнат да се почувстват по-силни да променят чувството си на тъга, като правят положителни неща.

Използвайте предложените идеи, за да помогнете на децата да обсъдят добрите неща, които могат да направят, за да се почувстват по-добре, когато са тъжни. Обяснете, че "един здрав рев" понякога ни помага да се почувстваме по-добре, защото сме изразили тъгата си и вече сме готови да се фокусираме върху нещо друго. Помолете ги да помислят за допълнителни неща, които могат да направят (да напишат писмо на приятел или роднина, да прочетат книга, да се погрижат за животно и т.н.). Помогнете на децата да разберат, че не са безпомощни; има полезни, алтернативни избори, които могат да направят.

Накарайте децата да оградят двата варианта, които смятат, че ще им помогнат най-много. Кажете им, че ще нарисуват нещата, които са оградени, на следващата страница.

МОГА ДА ИЗБЕРА ПОЛЕЗНИ ДЕЙНОСТИ

Когато сме тъжни, има някои полезни неща, които можем да направим, за да се почувстваме по-добре.

Огради двете дейности, които ти харесват най-много

ДА НАРИСУВАМ КАРТИНА

ДА СЕ РАЗХОДЯ

ДА ПОТЪРСЯ ПОМОЩ

ДА ПОГОВОРЯ С

ДА СИ ПОПЛАЧА ДОБРЕ

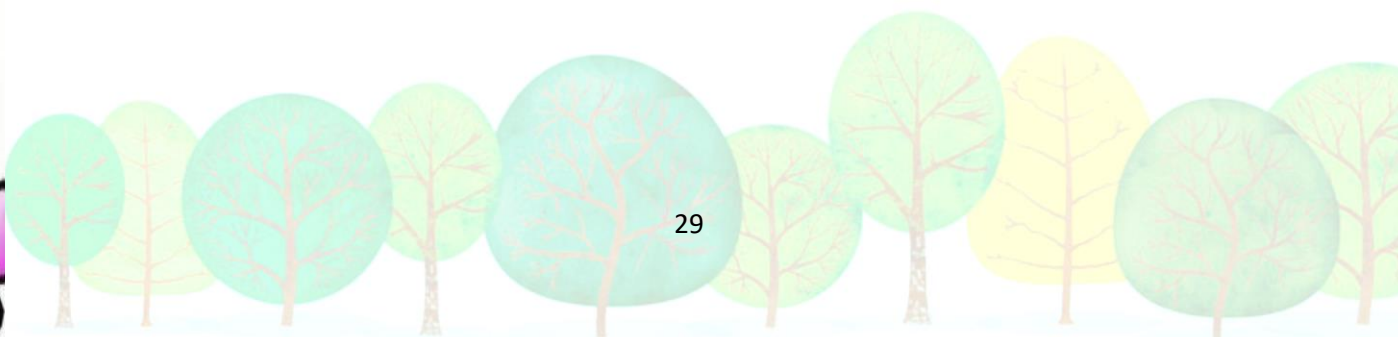
ВЪЗРАСТЕН

ДА СЕ ПОМОЛЯ

ДА ПОИГРАЯ С ПРИЯТЕЛ

ДА ИЗПЕЯ ПЕСЕН

Запиши твоите идеи:

КАКВО МЕ КАРА ДА СЕ ЧУВСТВАМ ПО-ДОБРЕ

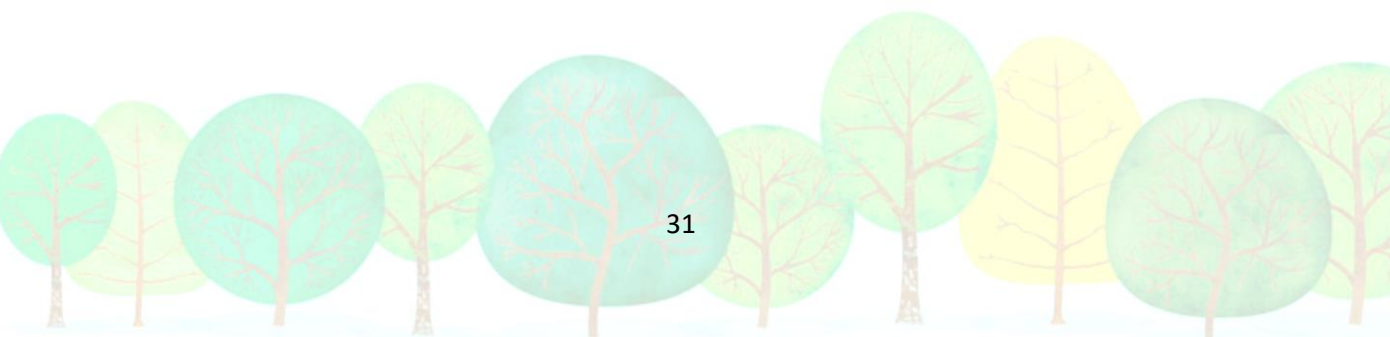
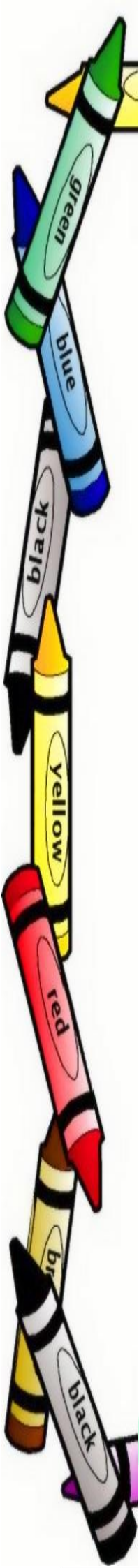
ЦЕЛ: Затвърждаване на факта, че децата не са безпомощни – те могат да направят нещо, за да се справят с тъгата си.

Помолете децата да нарисуват нещата, които са оградили на предишната страница, и да покажат какво би им помогнало най-много да се почувстват по-добре. След като децата нарисуват картините си, нека се изредят да ги показват и да разказват защо това би им помогнало да се чувстват по-добре.

БЕЛЕЖКА: Внимателно изслушайте разказите, за да можете да направите полезни коментари.

КАКВО МЕ КАРА ДА СЕ ЧУВСТВАМ ПО-ДОБРЕ

Нарисувай в кутийките двете неща, които най-много биха ти помогнали да се почувстваш добре.

ЩЕ СИ ПОМОГНА, КАТО РАЗКАЖА МОЯТА ИСТОРИЯ

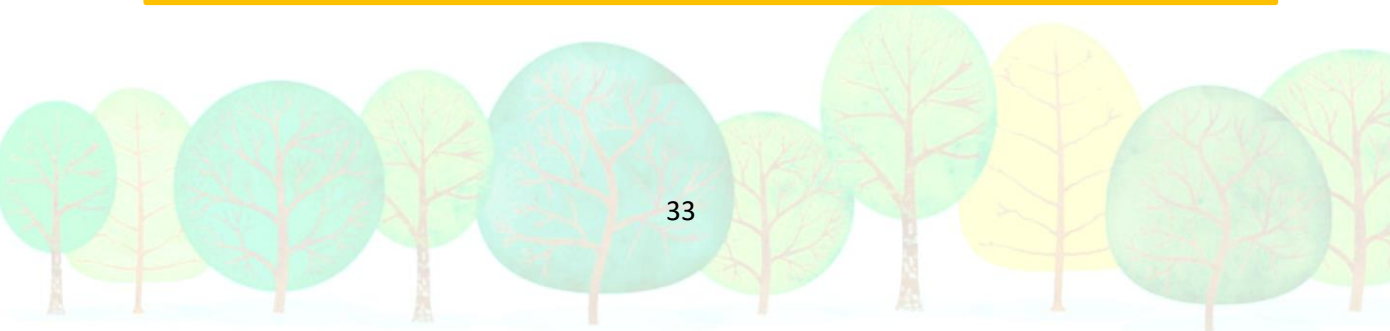
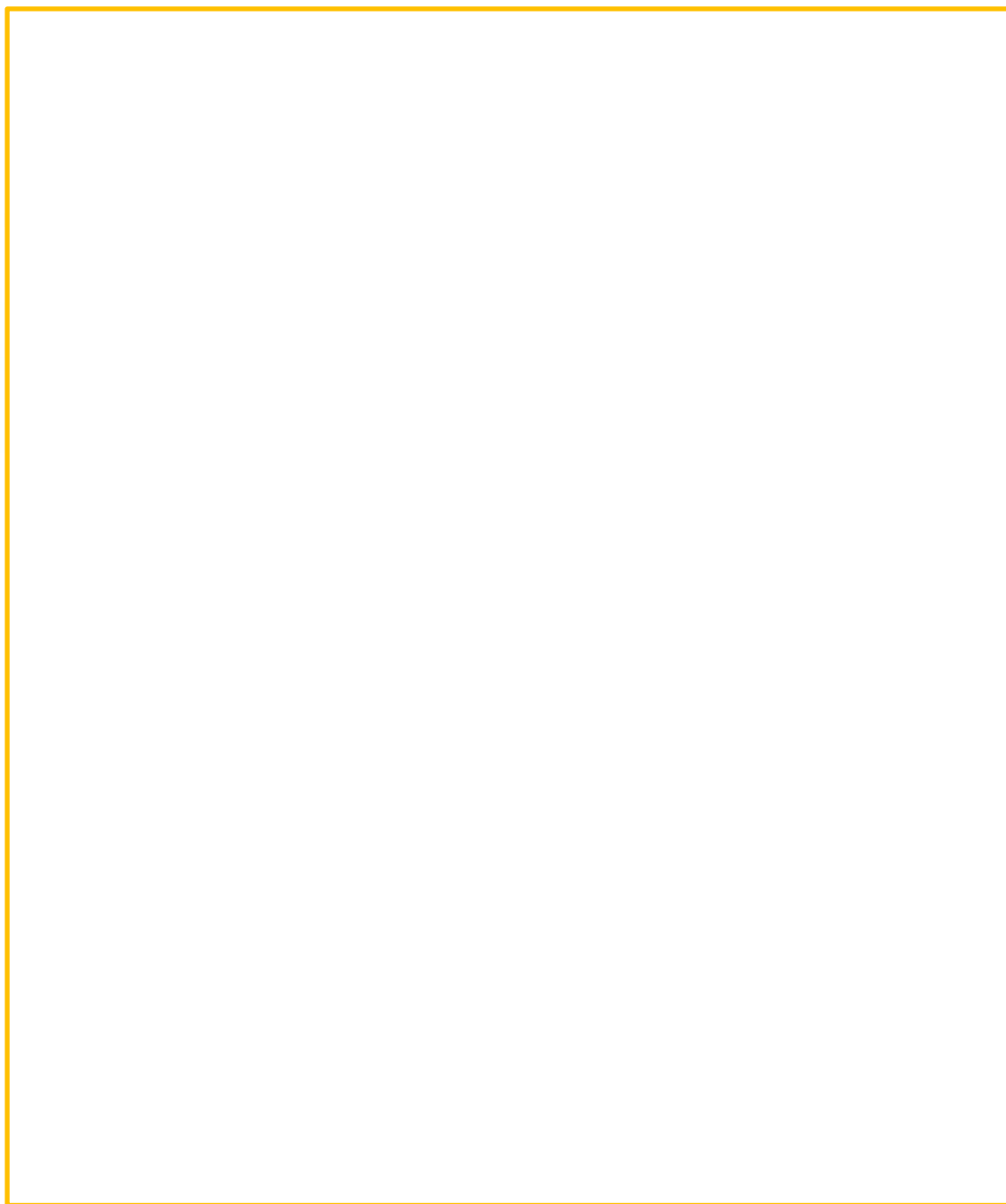
ЦЕЛ: Да развиете добри взаимоотношения с децата, като изслушате техните истории.

Децата се нуждаят от човек, който наистина ще ги изслуша, докато споделят историите си. Ние им помагаме да се излекуват, като им отделяме време за изслушване и ги насърчаваме да изразят впечатленията и чувствата си относно преживяната травма. Когато децата знаят, че някой ги слуша внимателно, те стават по-доверчиви и започват да приемат себе си. Съотнасят се към себе си по начин, който им помага да разкрият вътрешната си сила.

Поканете децата да разкажат на кого най-много биха искали да разкажат своите истории за войната, конфликта и бягството. Попитайте ги защо са избрали този човек. Уверете ги, че няма проблем, ако искат да запазят това в тайна. Можете също така да поговорите за това къде биха искали да говорят с този човек: навън, въкъщи, по време на разходка? Помолете ги да изберат място, което е специално за тях. След това накарайте децата да нарисуват картина, на която разказват на избрания човек своята история на любимото си място.

ЩЕ ПОМОГНА, КАТО РАЗКАЖА МОЯТА ИСТОРИЯ

Помисли на кого най-много би искал да разкажеш какво ти се е случило по време на войната и как си избягал. Нарисувай картина на този човек, който слуша твоята история на любимото ти място.

ИСУС МИ ПОМАГА!

ЦЕЛ: Прочетете заедно стиха от Писанието ("Никога няма да ви оставя и няма да се откажа от вас." (Евреи 13:5)). Какво прекрасно обещание ни е дал Бог! Поговорете защо това обещание е толкова специално. (Той винаги е наблизо, когато имам нужда от помощ; мога да говоря с Него по всяко време и т.н.).

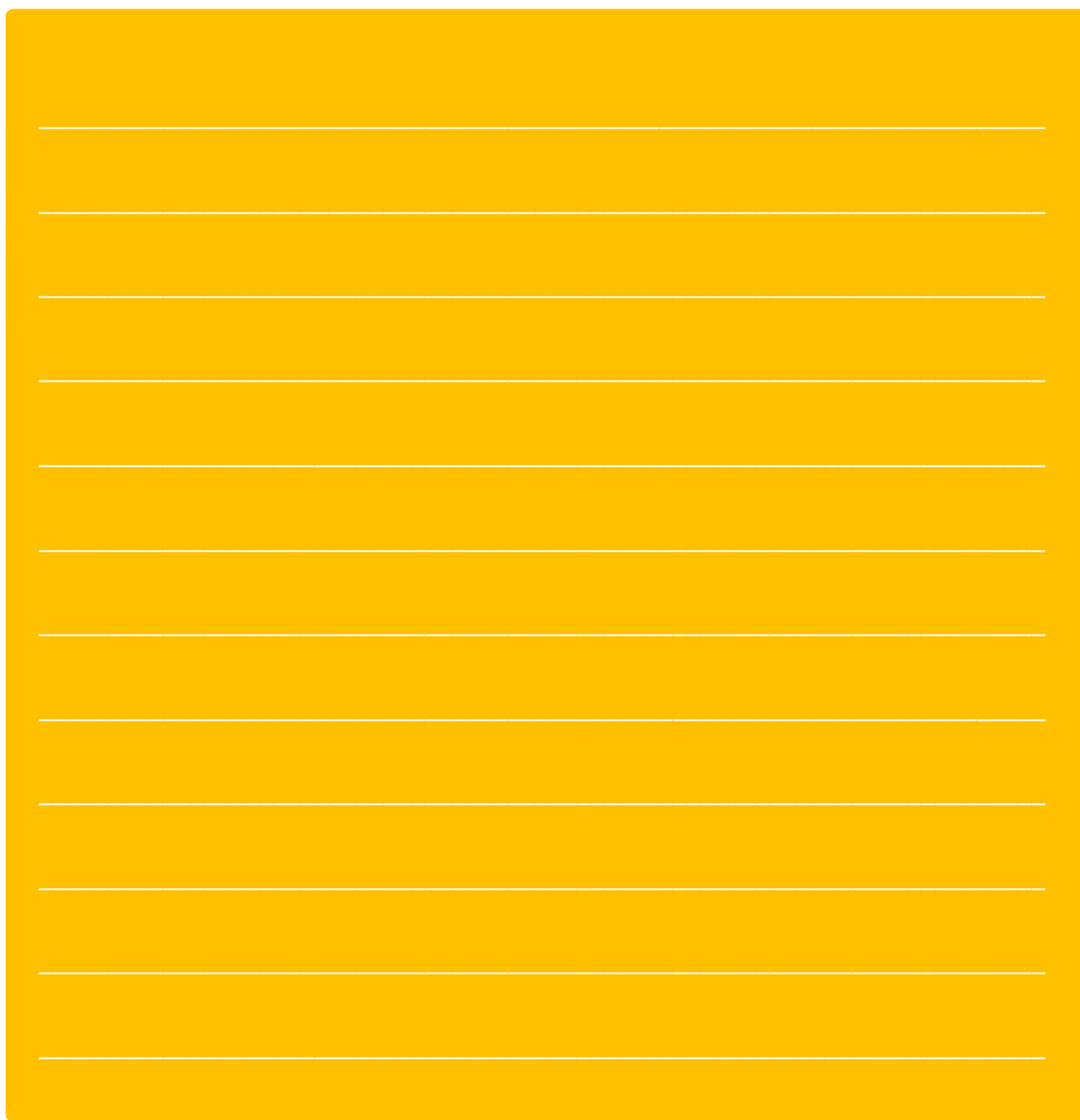
Насърчете децата да проявят творчество, като направят рамка около страницата и след това напишат своя песен или стихотворение. Помолете децата да споделят своите стихотворения или песни с групата. Изберете едно или две, на които да сложите проста мелодия, така че децата да могат да пеят песните, когато се чувстват самотни или се страхуват. Ако е възможно, би било полезно да направите за всяко дете малка книжка с всичко, което са написали.

ИСУС МИ ПОМАГА!

Исус казва: „Никога няма да те оставя и никога няма да се откажа от теб.” (Евреи 13:5)

Нарисувай красива рамка около тази страница, а след това напиши песен или стихотворение, в което разказваш как Исус може да ти помогне да не се чувстваш самотен или безпомощен.

ИСУС ИМА СПЕЦИАЛЕН ПЛАН ЗА МОЯ ЖИВОТ!

ЦЕЛ: Да дадем надежда на децата, разбирайки, че Бог ги обича много и дори има добър план за тях.

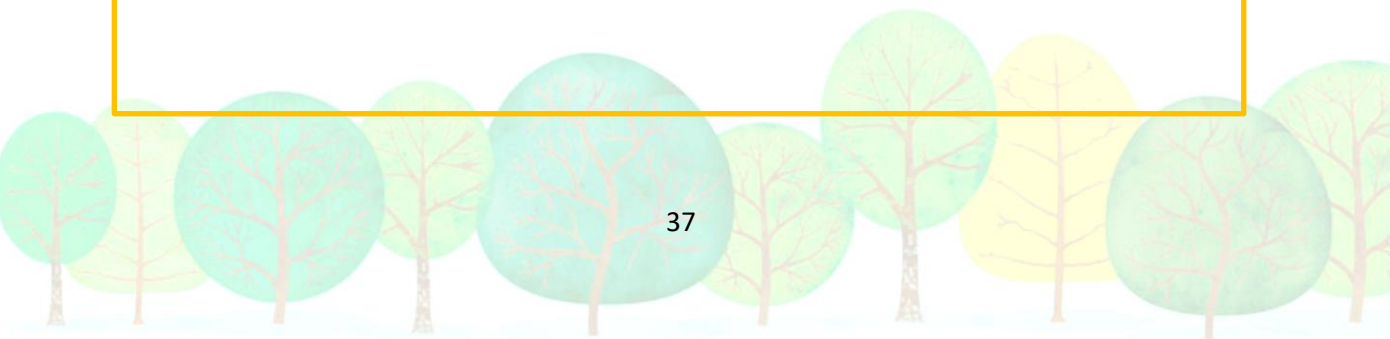
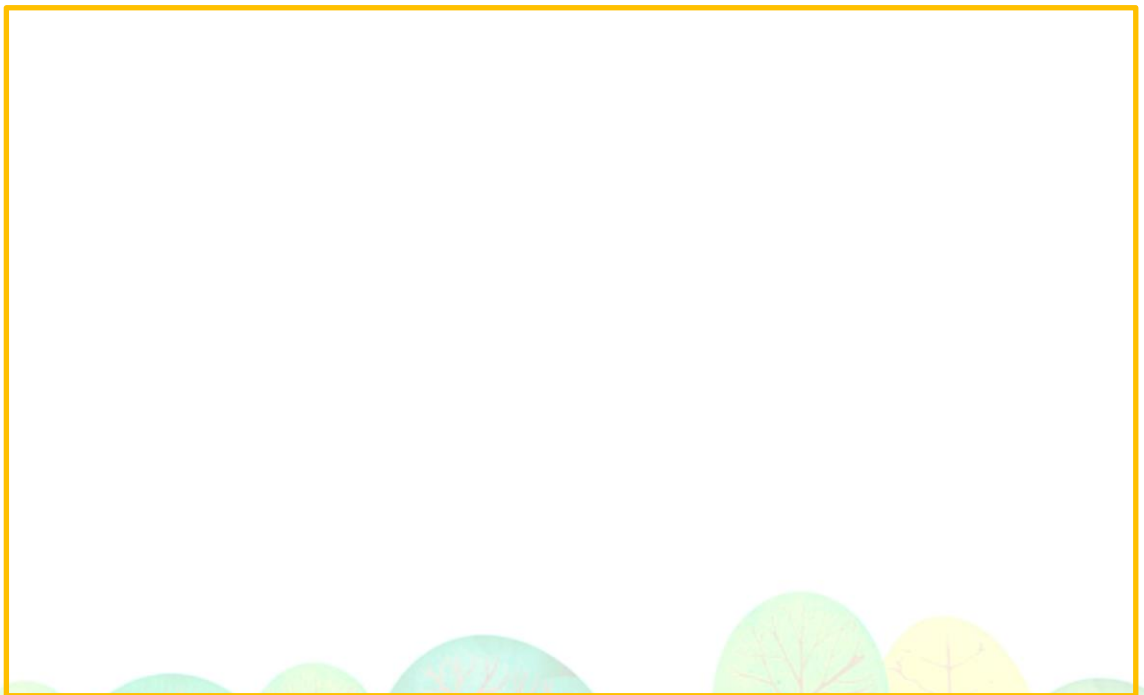
Започнете, като накарате децата да изиграят това, което биха искали да бъдат, когато пораснат: пожарникар - представяйки се, че има маркуч и гаси пожар, или пилот на самолет, който се движи из стаята. Когато детето демонстрира своя избор, другите деца могат да отгатнат какво изобразява. След това накарайте децата да нарисуват картинките, като покажат какво биха искали да правят сега и какво биха искали да правят, когато пораснат.

Обсъдете рисунките и припомнете на децата, че Бог ще им помогне да изпълнят Неговия план за техния живот.

ИСУС ИМА СПЕЦИАЛЕН ПЛАН ЗА МОЯ ЖИВОТ!

Нарисувай какво искаш да правиш сега и какво искаш да правиш, когато пораснеш.

ЧУДЕСНОТО БОЖИЕ ОБЕЩАНИЕ ЗА МЕН!

ЦЕЛ: Да уверите децата, че Божиите планове са добри планове; те могат да се доверят на Божия план за живота им.

Помогнете на децата да наизустят Еремия 29:11. След като оцветят кръга и направят красива рамка около него, се помолете заедно, като благодарите на Бога, че ги обича и прави добри планове за живота им. Насърчете децата да съхраняват книгата си на място, където могат да я разглеждат често и да си припомнят специалните Божии планове за живота им.

Приключете работата по тази книга, като поговорите за това как травматичните им преживявания са ги направили по-силни. Например, те знаят, че Исус винаги е с тях, получили са отговори на молитвите си и знаят, че могат да се доверят на Исус да се грижи за тях. Планирайте начин, по който да организирате специално тържество за завършване работата на децата по тази книга. Можете да организирате забавно време, включващо песни, игри и напитки.

ЧУДЕСНОТО БОЖИЕ ОБЕЩАНИЕ ЗА МЕН!

Нарисувай красива рамка около стиха. След това научи думите наизуст.

Аз знам мислите, които имам за вас, казва Господ.
Мисли за мир, а не за зло,
За да ви дам бъдеще и надежда.

(Еремия 29:11)

Трудностите, през които си преминал, са те направили по-силен. Преживял си Божията любов по специален начин.

Имаш надежда!

Тази книга ми беше подарена от приятели, които искат да знам, че съм много специален и че Бог ме обича и има прекрасен план за мен.

